

Chladná rána
ortodoxním trampům

"Co očekáváš od Porty?"

Po loňské poněkud chaotické v Sokolově a předloňsky divácky výrazné v Olomouci - všechno a nic - Jeďu dá Plzně s prázdným očekáváním, které chce být naplněno. A zdá se mi, že má šanci. Cítím něco nového, pohyb, resp. pokus o rozhybání. Z kritických pohledů vzniká Hurá. Sedím ve vlaku a píšu příspěvek, jiné jsou již rozepsány, 1. číslo je již mezi lidmi. Ta skutečnost ve mně vzbuzuje aktivitu - něco se hýbe. Něco, co vybočuje ze zaběhnutých kolejí - aspoň si to myslím. Probouzí se ve mně nadšení pro věc, nadšení, které mně svádí napsat vyznární pohybu a prostoru

Na okamžik se ve mně stírá i nepříjemný pocit z červnové Jistebnice. Tam nic nového nezaznělo. Jako by trampští písničkáři čerpali ze staré trampské písně a obecnost dál nedospěla. Věčně opakované obecné problémy, natočené jen z trochu jiného pohledu, zaručující úspěch. Zmizel problém člověka - jedince, žijícího v tomto konkrétním světě, denně se střetávajícího a nuceného k rozhodování. Chybí myšlenkový projev v širších rozměrech než v pocitu křivdy a zloby světa, vybíjí se v sentimentálních a nejasných obrysech slov. Chybí nadhled s odstup, chybí přítomnost uvnitř. Je jen úporná snaha něco říct, vyslovit. Postrádám v textech nejen závažnost, myšlenkovou hloubku, kulturu slova, ale i humor, lehkost a hravost jazyka, využití jeho zvukových možností. Je to problém, který nevyřeší náraz Porta, je to otázka celé kulturní atmosféry, ve které žijeme a ze které "cosi" vymizelo.

Wickie

Žádná tiskovina, která nemá toto razítko s čunětem, nemá s námi nic společného.

Red.

Zaujal mne ve dvojce Portýru článek Povidla. Ani ne tak pro svůj obsah, ale pro to, že vůbec je. Není sice dlouhý, ale možná právě na jeho místě mohl být názor lidí na Kovaříkovu suverenitu s jakou nám sděluje, že vysvětlil Žanně co je to tramp. Jestliže se mu to podařilo, obdivuji ho. I když mne takhle problematika dost zajímá a jezdím ven už přes šest let, asi bych to těžko dokázal. Nebo tam mohl být článek o tom, jak se ke zpěvačce pro velkou oficiální suitu obyčejní lidé ani nedohli dostat. Nebo tam mohl být názor na... Porta je přece dost velká a jako taková s sebou samozřejmě nese problémy o kterých bych si přečetl o něco raději než o povídkách.

Feďa

Kousek za bránou seděli na zemi dva klasický sedmnáctiletí trampové, měli v rukou jednotku Portýra, oba do něho schovávali hlavy a četli a četli. Vážným krokem službu konajících osob k nim přišli dva příslušníci VB a se slovy: "tak co to tady čtete" jim ho vzali. Skutečně, takový zájemo Portýra jsem nečekal.

Feďa

Odposlechnuto - nejen pochvalná slova:
"Kdyby vás už chtěli ti vaši američani postřílet, vy hajzlové!"

Střípky k diskotéce
Jiřího Černého:

Proč folk malých ale
živých národů:
Cesta ka kontinuitě,
kterou je tradice, kon-
tinuitě ospravedlnující
právo, nárok na své-
bytné trvání, nepod-
lehnutí.

Jasný opěrný bot proti
uniformitě, univerzali-
smu, všemu sériovému
a beztvaremu, všemu, co
se staví nad samodějmy
a přirozený pocit pří-
slušnosti, náležitosti,
Jasný opěrný bot proti
univerzálnému a stude-
nému realismu, ve kte-
rém nakonec nic nemá
tvar a cenu.

Není vám to něčím
blízké trampové?
Ale co si z toho vezmete?

Odposlechnuto od J.Č.:

Dělení písniček je moc
a někdy až neskutečné.
Podle mne existují tři
skupiny.

První jsou na první
poslech nesensitelné, vy-
volávají dojem, že s
váma někdo jedná jako
s idiotem.

Druhou skupinu písniček
člověk registruje, nevadí
mu a jdou nějak okolo. Takev
kových je snad většina.

A konečně třetí skupinu
písniček tvoří ty, s kte-
rými jste se nesetkali,
které působí nově, při
jejichž poslechu jakoby
se člověk s něčím setkával.
Měl pocit: Tohle gdněkud
znám. Takhle nějak to bylo.
To je přesně ono.

/volně podle paměti
zapsal Shorty/

Ironický a žertovný text? prosím - nakonec v sa-
tiře mají Čeche velké tradice. Bohužel šprýmy
a hrátky viditelně slouží jako východisko z nouze
útočiště a laciný lapač unaveného obecnstva.
A nejen unaveného - nenáročného, vděčného za
cokoli, co bez nároku na aktivitu zaujme. Tedy-
chcete-li mít úspěch, pište jednoduché písničky,
pokud možno parodie/u těch navíc divák zná melo-
dii, je lapač předem/ Ať se můžeme alespoň po-
smívat a usmívat, když na přirozený a bezsta-
roštný úsměv nebo i na smutek nějak nemáme.

Shorty

Rozpaky - ze zdejší odpolední atmosféry. Ve městě
jsme potkali pár trampů, ale nikde nezaznělo
samozřejmé a přirozené Ahoj, taky na Portu?...
Na výstavišti pozdrav s několika známými - s os-
tatními ani pokývnití hlavy. Jen pohledy zjiš-
ťující a hodnotící. Jako by se ztratil pocit sou-
náležitosti a vzájemnosti, jen nespojitost ci-
zích lidí.

Ā jinde potřásání rukou, poplácávání po rameni-
perfektní hra na kamarádství, které se jinak než
ve velkých a hlasitých slovech neprojeví.

Wickie

Parodie na maskovací vojenskou síť, lesík z
čerstvých pořezaných stromků, plachta na nos-
nicích a opět naivní sluníčko s nápisem Porta
/které se v brůzných barvách objevuje na plac-
kách pořadatelů/ - řešení scény, na které se
odehrávají hlavní soutěžní večery. Nenápadí-
tost, stereotyp a nedocnění publika, které by
bylo schopné vnímat i řešení skutečně výtvarné.

Wickie

O dešti a igelitech nad Plzní napíše jistě
dost Portýr. Poděkování všem "elektriká-
řům" je nutné. Co do samotného večera
myslím, že déšť byl jen ku prospěchu. Pu-
blikum se semklo, dívalo se s jakousi od-
hodlaností vzbuzující docela dobré pocity.
Je to sice trochu paradoxní, ale voda
vzbudila jiskru.

Shorty

